

אם וילד נחשב לאחת היצירות הגדולות של ז'אק ליפ' שיץ, ויהודית חלוייה כילד על זרועו.

אשה מופשטת — וכננה לבושה כדבעי. הפסל של סיימור ליפסון.

נפש יהודית הומיה: היפה בבנות ישראל מסיירת בגן הפסלים של מוזיאון ישראל

פסל חי מאד

אבל כשהיא הגיעה למקום התברר לה שנפלה למסיבה הלא נכונה. זאת לא היתה מסיבת גן מפוארת, אלא קוקטיל המוני, בגן הציבורי שבמרכז העיר. היא מיהרה להסתלק משם. עכשיו, אחרי כל החגיגות, היא מסתובבת בארץ. פעם היתה מתרועעת על שפת־הים ובכריכת־השחיה של תל־אביב, שוופה כמו פסל נחושת, אבל יותר יפה. אך באמריקה זה לא מודרני להיות שחומה, ולכל הדיעות

שלה, ועם האמא שלה. היא ניקרה שם את עיניהם של כל הפסלים והתמונות. אחרי־כך, כיוון שבינתיים הפכה חברת הליגה של יידי מוזיאון ישראל, היא הווננה למסיבה בגן הנשיא. היא שמחה מאוד על הכבוד שנפל בחלקה. לבשה שוב איזה חמש מאות דולאר, והתכוננה ללחוץ את ידו של הנשיא וכל חברי הממשלה, ולהגיד להם כמה שהגן שלהם מצא חן בעיניה.

ני אירועים חשובים מאוד אירעו השבוע בעת ובעונה אחת. יהודית מזור הגיעה לארץ, ומוזיאון ישראל נפתח.

יש הטוענים שיהודית מזור הגיעה ל־ארץ לקראת פתיחת המוזיאון, ויש ה־טוענים שהמוזיאון נפתח לקראת בואה של יהודית.

העולם הזה החליט לנצל את ההזדמנות המיוחדת, ולצלם את שני האירועים הללו זה מול זה. יהודית מזור הובאה ל־ירושלים, עם כל מלתחתה הגדולה, הול־בשה בחלק ממנה ונלקחה אל גן הפסלים של ביילי רוז.

אבל אז התברר שהעניין אינו כלי־כך פשוט. לצלם את יהודית מזור לא היתה שום בעייה. היא היתה יפה מאוד, פוטר־גנית ומוכנה להיעמד בכל פווה שתירש ממנה.

הקושי היה עם גן הפסלים. ביילי רוז לא הרשה לו להצטלם. הוא אמנם נפתח כבר בפני הקהל, אבל עדיין לא היה מספיק גמור בשביל לעמוד בפני מצלמות ועיתונאים.

לא נשארה ברירה, אלא להערים על הפסלים ועל קהל הסדרנים והשומרים ש־להם. יהודית מזור התחפשה לתיירת אמרי־קאית, ואילו הצלם והמצלמה שלו התחפְּשו למלווים שלה.

הסדרנים אמנם חשדו בהם. ביחוד ב־מצלמה ובצלם, שלא נראו כמו אמריקאים. אבל כל החבורה המחופשת הזאת הצליחה להערים עליהם, לבלבל אותם בין השב־לים הבלתי גמורים, ולצלם את יהודית בחברתם של טובי הפסלים בגן.

מה שעזר להם בכל העניין היו ה־בגדים של יהודית. משום שלאחר כל צילום יצא הצוות מהגן, רץ מהר ל־מלון הנשיא, החליף ליהודית את הבגדים וחזר לגן. הסדרנים לא הבחינו בכך ש־החבורה נשארה אותה החבורה, ורק ב־דיה התחלפו.

★ ★ ★

רק כמה פרוות

בניגוד לפעמים הקודמות היה, ה־פעם, ביקורה של יהודית בארץ א־מית בלבד. היא לא באה הנה להראות את הפרוות שלה, או את הבעל שלה, או את האופנות האחרונות באמריקה. היא באה רק לפתיחה של המוזיאון, למרות שהיא לא נימנעה מלהביא כמה פרוות מינק קטנות, כמה סיפורים על בעלה, וכמה פרטים על האופנות האחר־ונות באמריקה.

את ההזדמנות לפתיחה היא קיבלה מחבר שלה, פרקס גורגי, שהוא גם חבר הליגה של יידי מוזיאון ישראל, וגם תרם הרבה כסף למוזיאון.

היא הופיעה בפתיחה עם חליפה לבנה של בן צוקרמן, שמחירה חמש מאות דולאר, עם פרוות מינק שקנתה לאמא

המאהב

נוצר באמריקה, בידי אלי נדלמן, ולדעת יהודית יכול היה להוות בן־זוג אידיאלי לטיול־בוקר. תלבושתה של יהודית, בתמונה זו, מכנסיים מתוצרת מכסיקו, שם ביקרה היפהפיה לפני חודש וחצי. במלתחתה של יהודית מזור מצויים בגדים רבים, מארצות שונות, אותם רכשה בטיולים. כאן היא מציגה רק חלק.

סוס ורוכבו

הסוס עשוי ברונזה, זה, מעשה ידיו של פסל איטלקי בשם תארינו מאריני.

זרקת הדיסקוס

בפווה הירוואית. לדברי יהודית: כך, בערך, אני מתארת לעצמי א־דיסקוס הענקי, העשוי נחושת, הוא יצירתו של הפסל וינס, והוא מוצב על הטראסה הקיצונית של הגן, מול בניין הכנסת החדש. הוא מדהים את הצופה